ततो वर्षमक्स्राणि तपस्तेपे मक्विन। पूर्णे पूर्णे सक्स्रे तु तां तां वृत्तिमवर्तत ॥१०॥ जलाशी मारुताकारी निराक्रारस्तथैव च। व्वं वर्षसक्साणि गतान्यस्यैकवर्षवत् ॥ ११॥ श्रय प्रीतो मक्तिताः सेन्द्रद्वगणैः सक्। गवाश्रमपदं तस्य ब्रक्तेदं वाक्यमन्नवीत् ॥१२॥ परितुष्टो अस्म ते वत्स कर्मणानेन सुव्रत । वरं वृगािध भद्रं ते वराई सवं हि मे मतः ॥ १३॥ म्रयाब्रवीद्वैभ्रवणः पितामक्मुपस्थितं। भगवँल् लोकपालविमच्छेयं धनर्चणां ॥ १४॥ ततोऽब्रवीद्वैश्रवणं परितुष्टेन चेतमा। ब्रह्मा सक् सुरैः सर्वेर्वाटिमित्येव कृष्टवत् ॥१५॥ श्रकं कि लोकपालानां चतुर्यं स्रष्टुमुखतः। यमेन्द्रवरुणानां वै पदं यत् तव चेप्सितं ॥ १६॥ तत् कृतं गच्छ धर्मज्ञ धनेशवमवाष्ट्रि। यमेन्द्रवरुणानां वं चतुर्योऽघा भविष्यमि ॥१७॥ रतच पुष्पकं नाम विमानं सूर्यसंनिभं। प्रतिगृह्णीघ यानार्थे त्रिद्शैः समतां व्रज्ञ ॥ १६॥ स्वस्ति ते पस्तु गमिष्यामः सर्व एव यथागतं । कृतकृत्या वयं तात तव द्वा मक्वां ॥११॥